

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/216/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2322010579
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2023:2322010579.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a Mgr. Michala Polláka, v trestnej veci A. B., nar. XX.XX.XXXX, o návrhu na povolenie obnovy konania, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Galanta zo dňa 13.10.2022 sp. zn. 5Nt/7/2022, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 9.3.2023 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, zamieťa.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Galanta rozhodol podľa § 399 ods. 2 Trestného poriadku tak, že zamietol návrh odsúdeného A. B., nar. XX. XX. XXXX v C., trvale bytom D. - E., F. XXXX/XX, na povolenie obnovy konania vedeného na Okresnom súde Galanta pod sp. zn. 2T/36/2014, keďže neboli zistené podmienky obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, ihneď po jeho vyhlásení, sťažnosť. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí práva podať sťažnosť vzdal.

Odsúdený podanú sťažnosť odôvodnil prostredníctvom obhajcu podaním zo dňa 16.11.2022 nasledovne (skrátene):

Súd vyhodnotil výpoveď svedkyne - poškodenej G. A., nar. X. XXXX XXXX nesprávne a rozhodol v uvedenej veci arbitrárne. Zo zápisnice, ako aj z nahrávky z verejného zasadnutia je zrejmé, že poškodovaná vypovedala úplne odlišne ako na hlavnom pojednávaní dňa 31. marca 2015. Súd sa zaoberal predovšetkým motívom poskytnutia čestného vyhlásenia, nie však obsahom čestného vyhlásenia a obsahom výpovede poškodenej na verejnom zasadnutí.

Skutočnosť, že poškodovaná niekoľkokrát uviedla, že v pôvodnom konaní (o obnovu ktorého odsúdený žiada) vypovedala nič iné len pravdu ešte neznamená, že súd sa k pôvodným výpovediam môže bez akéhokoľvek logického odôvodnenia prikloniť a prehliadnúť úplne zrejmé rozpory s aktuálnou výpoveďou poškodenej v spojitosti s jej čestným vyhlásením.

Poukazuje na obligatórny znak skutkovej podstaty trestného činu podvodu podľa ustanovenia § 221 ods. 1, ods. 3 písm. a) Trestného zákona, ktorým je obohatenie sa na škodu cudzieho majetku seba tým, že páchatel' trestného činu uvedie niekoho do omylu a spôsobí tak na cudzom majetku značnú škodu. Práve výpoveď poškodenej na verejnom zasadnutí dňa 13. októbra 2022 nepotvrďuje záver, že by odsúdený uviedol poškodovanú do omylu s úmyslom obohatiť sa na jej úkor.

Po zložení prísahy predsedníčka senátu poučila poškodovanú o predmete konania a v akej veci bude vypovedať. Pred výsluchom poškodenej zo strany obhajcu však svedkyňa dodala nasledovné: „Áno, lenže ja som chcela ešte k tomuto dodať, že ja som nikdy v živote neklamala.“ (na zvukovom zázname v čase od 00:20:34). Poškodovaná počas výsluchu takisto niekoľkokrát zdôraznila, že vypovedala iba pravdu a všetko sa stalo tak, ako vypovedala v konaní pod sp. zn. 2T/36/2014. O približne 2 minúty neskôr (na zvukovom zázname v čase 00:22:45) svedkyňa opätovne uviedla, že hovorila v pôvodnom konaní pravdu: „My ako sme s manželom vypovedali, to bola čistá pravda aj ako som vypovedala po súdoch, čo sme boli, ale toto, nedalo mi to pokoja a rozmyšľala som nad tým reku, že prečo by mal trpieť pán B., kvôli

tomu, že teda proste, že ako sa to stalo. A čo sa stalo, čo som vypovedala, to bolo pravdivé.“ Z uvedeného je zrejmé, že poškodená sa značne obáva následkov krivej výpovede a snažila sa opätovnými tvrdeniami presvedčiť súd, že vždy hovorila pravdu, aj keď vznikol značný rozpor vo výpovedi z pôvodného konania a výpovedi na verejnom zasadnutí dňa 13. októbra 2022.

Na otázku obhajcu, či poškodená spoznáva predloženú listinu (čestné vyhlásenie zo dňa 5. augusta 2021) odpovedala poškodená nasledovne: „Áno. No čo je obsahom je tam písané že čo a ako sa to stalo (...)“. Poškodená následne uviedla, že nad celou vecou dlho rozmýšľala a chce, aby bol odsúdený oslobodený (na zvukovom zázname v čase od 00:23:30). Poškodená ďalej na otázku obhajcu ohľadom prevedenia nehnuteľností na odsúdeného na základe kúpnej zmluvy odpovedala, že si je toho vedomá. Ďalej uviedla nasledovné (no zvukovom zázname v čase od 00:25:30): „Tak my sme dlho rozmýšľali s manželom ale hovorím, kto by nám bol býval požičal takú sumu peňazí, tak sme súhlasili s tým.. zle sme spravili, ale bohužiaľ.“

Následne bolo vykonané dokazovanie čítaním výpovede poškodenej z hlavného pojednávania zo dňa 31. marca 2015. V tejto výpovedi poškodená uviedla nasledovné: „O tom, že sme podpisovali kúpnu zmluvu som nevedela, nikto nám to nepovedal, ani D., aj u notára sme už pripravené papiere podpísali bez prečítania. Keď banke nabehli na môj účet peniaze, tak zavolali, ale ja som si sumu neodkontrolovala, tiež v banke všetko podpísala a až doma som si všimla, že na papieri je suma 72 000 eur.“

Z uvedeného je zrejmé, že čestné vyhlásenie a výpoveď poškodenej na verejnom zasadnutí si absolútne odporujú s tvrdeniami poškodenej na hlavnom pojednávaní dňa 31. marca 2015. Súd mal v uvedenej veci jednoznačne odstrániť tieto očividné rozpory vo výpovedi poškodenej a neuspokojiť sa s jej tvrdeniami, že vždy hovorila pravdu. Motív poškodenej na spísanie čestného vyhlásenia je absolútne irelevantný, nakoľko vypovedala pred súdom pod prísahou, že bude hovoriť nič iné len pravdu.

Práve táto nová skutočnosť je dôvodom na povolenie obnovy konania v prípade odsúdeného. Poškodená úplne zmenila obsah svojej výpovede, čo súdu doteraz nebolo známe. Nie je preto zrejmé, na základe akých skutočností sa súd v napadnutom uznesení priklonil k názoru, že predostreté dôkazy odsúdeným sú len „výmyslom aby odsúdený dosiahol trest kratšieho trvania, resp. oslobodenie spod obžaloby“. Obsahy výpovedí poškodenej jednoznačne potvrdzujú, že poškodená vedela, že podpisuje kúpnu zmluvu, na základe ktorej previedla vlastnícke právo na odsúdeného, a že vedome previedla sumu 72 000 eur na účet odsúdeného.

V prípade, ak by obsah čestného vyhlásenia nebol pravdivý, poškodená by jeho obsah vyvrátila vo svojej výpovedi na verejnom zasadnutí. Ako je z prejednávanej veci zrejmé, poškodená sa bojí následkov krivej výpovede, preto neustále dodávala, že všetky jej výpovede sú pravdivé a všetko, čo súdu uvádzala, je pravdivé a nikdy neklamala.

Zároveň poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 509/2015 z 19. januára 2016, podľa ktorého popis skutku (predovšetkým spôsob jeho spáchania) musí byť uvedený tak, aby jednotlivé časti zodpovedali príslušným znakom skutkovej podstaty trestného činu, za ktorý bol obžalovaný uznaný vinným. Ak neobsahuje skutková veta vo výroku o vine úplný popis skutočností rozhodných pre naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty, dochádza k porušeniu práva obžalovaného na spravodlivý proces.

V odsudzujúcom Rozsudku Okresného súdu Galanta, sp. zn. 2T/36/2014 zo dňa 10. mája 2016 je v skutkovej vete uvedené nasledovné: „ (...) na čo A. pristúpili a s vedomím, že podpisujú listiny týkajúce sa takéhoto zabezpečovacieho prevodu na notárskom úrade JUDr. Aleny Kováčovej v Šali, dňa 27.09.2010 podpísali kúpnu zmluvu (...)“, a zároveň: „ (...) dal G. A. podpísať príkaz na úhradu a uvedenú hotovosť si takto nechal previesť na svoj bankový účet (...)“.

Je zrejmé, že horeuvedená skutková veta vzhľadom na poskytnuté čestné vyhlásenie poškodenej a vzhľadom na jej výpoveď na verejnom zasadnutí dňa 13. októbra 2022 vôbec nepotvrdzuje záver o tom, že odsúdený sa mal dopustiť trestného činu podvodu. Nakoľko poškodená vedela, že podpisuje kúpnu zmluvu k nehnuteľnostiam a odsúdenému previedla sumu 72 000 eur na jeho bankový účet, odsúdený nemohol uviesť poškodenú do omylu. Súd sa mal zaoberať predovšetkým obsahom aktuálneho výsluchu poškodenej a nezaoberať sa otázkou, z akého dôvodu poškodená zmenila svoju výpoveď.

Na základe vyššie uvedeného žiada, aby Krajský súd v Trnave zrušil napadnuté uznesenie a povolil obnovu konania na základe podaného návrhu odsúdeného alebo zrušil napadnuté uznesenie a vec vrátil Okresnému súdu Galanta na opätovné prejednanie a rozhodnutie vo veci.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná.

Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd na verejnom zasadnutí o návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania zo dňa 05.08.2021 vo veci Okresného súdu Galanta pod sp. zn. 2T/36/2014. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že nenastali žiadne novosti, pre ktoré by súd mohol povoliť obnovu konania, súd zamietol návrh odsúdeného na obnovu konania. V spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi už známymi a vykonanými v pôvodnom konaní súd musí skonštatovať, že dôvody obnovy konania predostreté odsúdeným sú len výmyslom, aby odsúdený dosiahol trest kratšieho trvania, resp. oslobodenie spod obžaloby. Vykonané dokazovanie vo vzájomných súvislostiach však vyvracia tvrdenia uvádzané odsúdeným, že čestné prehlásenie G. A. potvrdzuje jeho nevinu. Súd sa stotožnil s názorom prokurátora o tom, že tvrdenia uvedené v čestnom prehlásení zo dňa 05. 08. 2021 si navzájom odporujú, o čom svedčí aj výpoveď menovanej, ktorá opakovane uviedla, že oklamaná bola, len z ľútosť (teda nie preto, lebo skutok sa nestal) voči odsúdenému mu chcela pomôcť „vyčistiť“ register trestov. Súd prvého stupňa zároveň konštatuje, že pokiaľ odsúdený trvá na tom, že čestné vyhlásenie G. A. je relevantný dôkaz o jeho nevine, potom poukazuje na to (keďže sám uviedol, že nemal výhrady voči obsahu vyhlásenia), že je v ňom uvedené aj nasledovné: „Toto čestné vyjadrenie dávam na podnet medzičasom už odsúdeného p. B., s ktorým som si vec dodatočne vyjasnila. Došla som pri tom k záveru, že hoci sa nezachoval správne, keď ma neinformoval o ďalšom predaji pôvodne našich nehnuteľností na LV č. XX, k. ú. D., tak nepovažujem za správne ani spravodlivé, aby bol odsúdený... trest mu znemožňuje podľa jeho vyjadrenia vykonávať profesiu finančného poradcu. To je tiež jeden z dôvodov, pre ktorý ma p. B. oslovil za účelom vyjasnenia si veci, ako aj so žiadosťou o poskytnutie tohto čestného vyhlásenia.“ Aj táto časť vyhlásenia je dôkazom toho, z akého dôvodu bolo vyhlásenie spísané (ľútosť p. A., nie nevina alebo zmena výpovede svedkyne A.).

Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil všetky potrebné listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

Sťažnostný súd ďalej zistil, že súd prvého stupňa vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na svoje rozhodnutie a skutočnosti, ktoré zistil z vykonaného dokazovania správne vyhodnotil. Prvostupňový súd správne postupoval pokiaľ obnovu konania v uvedenej trestnej veci zamietol v zmysle § 399 Trestného poriadku.

Aj podľa názoru sťažnostného súdu, skutočnosti a námietky uvádzané v rozsahu písomného podania odsúdeného nemožno považovať za dôvody povolenia obnovy konania. Inštitút obnovy konania patrí medzi mimoriadne opravné prostriedky, ktorými dochádza k prelomeniu právnej istoty nastolenej právoplatným rozhodnutím. Ako taký by mal byť využívaný len tam, kde pre jeho použitie svedčia dostatočne silné dôvody.

Aj sťažnostný súd poukazuje na to, že predtým neznámym dôkazom sa rozumie predovšetkým dôkaz, ktorý nebol vykonaný v pôvodnom konaní (napr. výpoveď predtým nevypočutého svedka), ale aj dôkaz síce v pôvodnom konaní vykonaný, ale s novým obsahom (napr. zmena výpovede svedka). Pod iným rozhodnutím o vine sa chápe napr. zistenie nových skutočností alebo dôkazov, po vykonaní a vyhodnotení ktorých by mohol byť vyslovený odsudzujúci rozsudok namiesto oslobodzujúceho rozsudku, alebo tiež naopak, prípadne ak by mohlo byť konanie páchatela posúdené ako priestupok, či zistenie podmienok umožňujúcich zastavenie trestného stíhania a pod. Ak by v dôsledku tohto dôkazu došlo k podstatnej zmene výpovede svedka, predmetom hodnotenia súdu musí byť aj okolnosť, pre ktorú došlo k obsahovej zmene dôkazu. V konaní o povolení obnovy nemožno preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní.

Podstata argumentácie odsúdeného spočíva v tom, že zo strany poškodenej G. A. došlo k podstatnej zmene výpovede, čo súdu doteraz známe nebolo. S uvedeným sa rovnako ako prvostupňový súd nemôže stotožniť ani sťažnostný súd. Súd prvého stupňa po vypočutí poškodenej na verejnom zasadnutí správne hodnotil okolnosti obsahovej zmeny tohto dôkazu a následne hodnotil, či táto výpoveď v kontexte s jej výpoveďou v pôvodnom konaní a s ďalšími dôkazmi produkovanými v pôvodnom konaní sú takého charakteru, že by boli spôsobilé odôvodniť iné rozhodnutie o vine. Sťažnostný súd sa v tomto smere v plnom rozsahu stotožňuje s rozhodnutím súdu prvého stupňa a jeho odôvodnením.

Na výsluchu vykonanom súdom prvého stupňa na verejnom zasadnutí poškodená G. A. opakovane uvádzala, že v pôvodnom konaní vypovedala pravdu. Ak obhajca v tejto súvislosti konštatuje, že poškodená zotrváva na svojej pôvodnej výpovedi z dôvodu, že sa obáva následkov krivej výpovede, ide iba domnienku obhajcu, na základe ktorej nemôže súd tvrdeniam poškodenej v tomto ohľade neveriť. Z výsluchu poškodenej nevyplývalo, že sa skutok nestal, práve naopak poškodená opakovane zdôrazňovala, že jej predchádzajúca výpoveď bola pravdivá, pričom jasne uviedla, že boli spolu s nebohým manželom oklamaní. Aj sťažnostný súd má za to, že tvrdenia uvedené v čestnom vyhlásení zo dňa 05.08.2021, ktoré bolo podkladom pre návrh odsúdeného na obnovu konania a na výsluchu poškodenej na verejnom zasadnutí, si navzájom odporujú, čo ubera dôveryhodnosti výpovede poškodenej na verejnom zasadnutí ako aj celému návrhu odsúdeného na povolenie obnovy konania. Zároveň nie je pravdou, že čestné vyhlásenie a výpoveď poškodenej na verejnom zasadnutí si absolútne odporujú s tvrdeniami poškodenej na hlavnom pojednávaní v základnom konaní, nakoľko táto uviedla iba to, že vedela, že ide o kúpnu zmluvu, pričom žiadne iné nové okolnosti alebo skutočnosti neuviedla a zároveň nepotvrdila ani skutočnosti uvedené v čestnom vyhlásení, ale neustále opakovala, že v pôvodnom konaní hovorila pravdu. Takéto tvrdenie samé o sebe (vedomosť o kúpnej zmluve) nemožno považovať za dôkaz, ktorý by mohol odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného, keďže ďalšie skutkové okolnosti neboli vyvrátené. S poukazom na vyššie uvedené sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.